

Svar (4/12 95)**Miljø- og energiministeren (Svend Auken):**

Den fælles EU-miljølovgivning udgør i nogle tilfælde en form for opfølgning af medlemsstaternes eksisterende miljølovgivninger, idet medlemsstaternes miljølovgivninger for eksempel kan udgøre en inspirationskilde i forhold til Kommissionens udarbejdelse af forslag til retsakter.

Det kan oplyses, at der er tilfælde, hvor Danmark har underrettet Kommissionen om danske miljøregler, hvorefter Kommissionen har udarbejdet forslag, der senere er vedtaget som fælles EU-regler. Der kan nævnes følgende tilfælde som eksempler herpå:

- Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 854 af 16. december 1991 vedrører nikkel. Forud for udstedelsen underrettede Danmark Kommissionen om, at man ville udstede de nævnte danske miljøregler vedrørende regulering af nikkel.

Heroverfor tilkendegav Kommissionen, at man agtede at fremsætte forslag til fælles EU-regler vedrørende regulering af nikkel, og Rådet vedtog den 30. juni 1994 direktiv 94/27/EF om nikkel, der indeholder regler, der svarer til de danske regler.

- Miljøministeriets bekendtgørelse af listen over farlige stoffer omhandler blandt andet kræftfremkaldende stoffer.

I slutningen af 1980'erne underrettede Danmark Kommissionen om de nævnte danske miljøregler. Dette var i vid udstrækning medvirkende til, at der blev vedtaget en ændring af bilag I til direktiv 67/548/EØF om klassificering m.v. af farlige stoffer.

I andre tilfælde kan det blot konstateres, at der er vedtaget fælles EU-miljøregler, der i større eller mindre udstrækning svarer til dansk miljølovgivning. Af tilfælde, hvor danske miljøregler i udstrakt grad svarer til de fælles EU-miljøregler, kan nævnes følgende eksempler:

- På baggrund af Vandmiljøhandlingsplanen, der blev vedtaget i 1987, udstedte Miljøministeriet den 10. december 1987 to bekendtgørelser, blandt andet nr. 784 om begrænsning af udledning af kvælstof og fosfor til vandløb, søer og havet med spildevand fra industrielle virksomheder m.v.

I 1989 fremsatte Kommissionen forslag til direktiv om byspildevand. Direktiv 91/271/EØF om byspildevand blev vedtaget

af Rådet den 21. maj 1991 og indeholder regler, der i høj grad svarer til de eksisterende danske miljøregler.

- Ligeledes kan det konstateres, at Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vandet mod forurening forårsaget af nitrater, som stammer fra landbruget, i høj grad indeholder regler, der svarer til de danske regler om begrænsning af udbringning af husdyrgødning, jf. Miljøministeriets bekendtgørelse om erhvervsmæssigt dyrehold, husdyrgødning, ensilage m.v.

Spm. nr. S 624

Til skatteministeren (29/11 95) af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Vil ministeren oplyse om de forskellige tilskuds- og fradragordninger, der findes i Tyskland i forbindelse med flytning såvel i indland som udland, herunder reglerne for dobbelt husførelse, refusion af omkostninger ved hushandel m.v.?«

Svar (5/12 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Indledningsvis bemærkes, at svaret er afgivet på grundlag af de for Skatteministeriet foreliggende oplysninger, som er tilgængelige i opslagsværker og lign.

For offentligt ansatte embedsmænd gælder, at dækning m.m. af flytteomkostninger og øvrige omkostninger reguleres af en særlig lov. Denne lov har jeg ikke nærmere viden om.

Øvrige lønmodtageres flytteomkostninger grundet jobskifte kan skattefrit refunderes af arbejdsgiveren. Skyldes flytningen ikke jobskifte, er der alligevel adgang til skattefri refusion fra arbejdsgiveren, såfremt afstanden mellem bolig og arbejdssted forkortes væsentligt. Sidstnævnte ordning er begrænset til maksimalt den flyttegodtgørelse, som offentligt ansatte embedsmænd modtager efter den særlige lov herom.

Såfremt arbejdsgiveren ikke refunderer flytteomkostningerne, har lønmodtageren i stedet fradrag for udgifterne.

Ud over de deciderede flytteomkostninger har lønmodtagere adgang til enten skattefri